

Sygn. akt VII U 836/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Popielińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Adrianna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r. w Gdańsku

sprawy J. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 20 lutego 2013 r. nr (...)

1. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 24 grudnia 2012r. do dnia 30 czerwca 2014r.;
2. nie stwierdza odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji.

/ Na oryginale właściwy podpis. /

Sygn. akt VII U 836/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. odmówił ubezpieczonemu J. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. 1440 j. t.) dalej: ustawa, powołując się na fakt, iż komisja lekarska pozwanego orzeczeniem z dnia 15 lutego 2013 r. nie stwierdziła jego niezdolności do pracy.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony J. D.. W uzasadnieniu podał, iż jego zdaniem w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy. Na powyższe wskazuje dokumentacja z przebiegu leczenia, którą dysponuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Wnioskodawca podniósł także, iż istnieje sprzeczność w oświadczeniach pozwanego dotyczących wymaganego okresu ubezpieczenia.

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego pozwany organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podtrzymując argumentację, zaprezentowaną w treści spornej decyzji. Wyjaśnił jednocześnie, iż ubezpieczony udowodnił wymagany okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 5 lat, 1 miesiąca i 4 dni.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. D., urodzony dnia (...), z zawodu ślusarz, w dniu 24 grudnia 2012 r. złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z dnia 24 grudnia 2014 r. – k. 192

W związku z powyższym stan zdrowia ubezpieczonego oceniany był przez lekarza orzecznika pozwanego. W opinii lekarskiej z dnia 17 stycznia 2013 roku rozpoznając u wnioskodawcy zmiany zwyrodnieniowe- pourazowe stawów barkowych – stan po leczeniu artroskopowym prawego barku (2009 r.) z przykurczem barku prawego, zespół ciasnoty podbarkowej lewostronnej do leczenia artroskopowego, zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa l-s lekarz orzecznik uznał, iż skarżący nie jest niezdolny do pracy.

Od wspomnianego orzeczenia sprzeciw wniósł ubezpieczony W związku z jego złożeniem Komisja Lekarska pozwanego w opinii lekarskiej z dnia 15 lutego 2013 roku dokonując tożsamego rozpoznania co lekarz orzecznik, uznała, iż obecny stan badanego nie powoduje długotrwałej niezdolności do pracy.

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 lutego 2013 r. pozwany organ rentowy odmówił ubezpieczonemu J. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na fakt, iż komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 15 lutego 2013 r. nie stwierdziła niezdolności ubezpieczonego do pracy.

W ostatnim dziesięcioleciu przed dniem zgłoszenia wniosku o przedmiotowe świadczenie ubezpieczony wykazał okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 5 lat, 1 miesiąca i 4 dni.

okoliczności bezsporne, vide: akta rentowe : opinia lekarza orzecznika pozwanego z dnia 17.01.2013 r.- k.203 i k. 66 dokumentacji lekarskiej, sprzeciw ubezpieczonego z dnia 30 stycznia 2013 r. – k. 67 dokumentacji lekarskiej, opinia Komisji Lekarskiej z dnia 15.02.2013 – k.205 i 71 dokumentacji lekarskiej, decyzja pozwanego z dnia 20.02.2013 r. – k. 208, staż sumaryczny ubezpieczonego- k. 207

Orzeczeniem z dnia 13 listopada 2013 r. Wojewódzki Zespół do spraw Orzekania o Niepełnosprawności uznał, iż ubezpieczony jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym.

dowód: akta sprawy : orzeczenie o stopniu niepełnosprawności – k. 54

W celu ustalenia, czy stan zdrowia strony wskazuje, że utraciła ona całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu– konieczne były wiadomości specjalne, zatem Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych ortopedy oraz neurologa.

dowód: akta sprawy : postanowienie Sądu z dnia 17.05.2013 r. k- 12

Powołani w sprawie biegli sądowi dokonali u ubezpieczonego J. D. rozpoznania następujących schorzeń:

1. zwyrodnienia okołobarkowe- stan po operacji barku prawego do operacji barku lewego
2. zapalenie kłykcia bocznego kości ramiennej prawej, tzw. łokieć tenisisty
3. początek zwyrodnienia w stawach kolanowych

4. zmiany zwyrodnieniowo – deformacyjne odcinka lędźwiowo – krzyżowego kręgosłupa miernego stopnia
5. zmiany zwyrodnieniowe obu stawów barkowych.

W opinii sądowej biegły ortopeda wyjaśnił, iż ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy ze strony układu ruchu. Niezdolność tą w jego ocenie należy datować od lutego 2013 roku do czerwca 2014 roku. Zdaniem biegłego u skarżącego dominują problemy związane ze stawami barkowymi. Ponadto występują u niego zmiany zwyrodnieniowe okołobarkowe. Biegły wyjaśnił także, że prawy bark ubezpieczonego wprawdzie był już operowany, ale nadal pozostaje niewydolny, zaś bark lewy kwalifikuje się do operacji, która planowo powinna się odbyć w październiku 2013 roku. Wobec powyższego, w ocenie biegłego ortopedy wnioskodawca nie nadaje się do pracy w charakterze ślusarza czy sprzątacza. Biegły wyjaśnił także, że przewidywana operacja i usprawienie może przywrócić zdolność do pracy skarżącego.

dowód: akta sprawy : opinia biegłego sądowego ortopedy – k. 20-21

Biegły neurolog po zbadaniu wnioskodawcy i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną przychylił się do opinii biegłego ortopedy o czasowej, okresowej niezdolności skarżącego do pracy. Wyjaśnił także, że zgłaszane przez ubezpieczonego bóle kręgosłupa głównie w odcinku lędźwiowo – krzyżowym występują na tle zmian zwyrodnieniowych. Zmiany zwyrodnieniowe zdaniem biegłego nie są znacznie i nie ograniczają samoistnie sprawności wnioskodawcy w sposób uniemożliwiający wykonywanie pracy. Z wykonywanych badań neuroobrazowych wynika z kolei, że proces zwyrodnieniowy ma mierne nasilenie. Biegły podniósł nadto, że zgłaszane przez ubezpieczonego bóle kręgosłupa wymagają leczenia doraźnego. Ponadto u wnioskodawcy, mimo leczenia artroskopowego utrzymuje się dysfunkcja kończyny górnej prawej. Powyższe potwierdziło badanie w ramach prewencji rentowej ZUS z 11 października (k. 58 akt rentowych) Biegły nadmienił również, że zespół bólowy barku lewego wymaga leczenia operacyjnego. Wobec powyższego wnioskodawca rokuje poprawę stanu zdrowia po rekonwalescencji i rehabilitacji po planowanym w najbliższych dniach zabiegu ortopedycznym. Stąd też zdaniem biegłego ubezpieczony jest niezdolny do pracy, od dnia złożenia wniosku do czerwca 2014 roku.

dowód: akta sprawy : opinia biegłego sądowego neurologa – k. 28-29

Strony nie zgłosiły zarzutów do opinii sporządzonych przez biegłych sądowych.

W piśmie procesowym z dnia 05 listopada 2013 roku pozwany wniósł o udostępnienie dokumentacji szpitalnej i leczenia operacyjnego z dnia 08 października 2013 roku, podkreślając, że jest to nowa okoliczność , która może mieć wpływ na wydanie orzeczenia. (pismo pozwanego z dnia 06 listopada 2013 – k. 41 wraz z opinia Przewodniczącego Komisji Lekarskiej – k. 42)

Ubezpieczony wskazał, iż w roku 2013r. nie został ostatecznie zakwalifikowany do operacji, oczekuje na wyznaczenie terminu w 2014r. (Vide : oświadczenie ubezpieczonego k. 46 -47 akt sprawy)

Bezsporny stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych pozwanego oraz dokumentacji lekarskiej ZUS, których prawdziwości i rzetelności nie kwestionowała żadna ze stron postępowania. Sąd również nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności.

Ocenę stanu zdrowia ubezpieczonego Sąd oparł o opinie wydane w sprawie przez biegłych sądowych : ortopedę oraz neurologa. Sąd uznał je za miarodajne źródło wiedzy w zakresie wymaganych wiadomości specjalistycznych. Opinie zostały sporządzone w sposób rzeczowy i konkretny, zawierają jasne, logiczne i przekonujące wnioski. Zostały one uzasadnione w sposób wyczerpujący i zgodny z wiedzą medyczną posiadaną przez biegłych. Opinie te zostały wydane po dokonaniu oględzin i badaniu ubezpieczonego, analizie przedłożonej przez niego dokumentacji lekarskiej i w oparciu o wyniki badań znajdujące się w aktach ZUS. Wyczerpująco zostały opisane stwierdzone u ubezpieczonego schorzenia i ich wpływ na jego zdolność do pracy. Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych, uznając, iż stanowią one wiarygodną podstawę do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Nie bez znaczenia pozostał fakt, iż

ostatecznie opinie biegłych sądowych zgodnie wskazywały, iż ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy. Za decydujące znaczenie co do daty powstania ustalonego stopnia niezdolności do pracy sąd uznał opinię biegłej neurolog, albowiem została ona rzeczowo umotywowana co do czasookresu utrzymującej się dysfunkcji kończyny górnej, a okoliczności uwzględnione przez biegłego chirurga- ortopedę nie zanegowały powyższego ustalenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Mając na uwadze powyższe ustalenia stwierdzić należy, iż odwołanie ubezpieczonego J. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U z 2013 r. 1440 j.t.), dalej: ustawa, renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu społecznemu lub nie później niż 18 miesięcy od ich ustania.

Zgodnie zaś z treścią art. 12 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Z brzmienia art. 12 ustawy wyraźnie wynika, że do stwierdzenia niezdolności do pracy nie jest wystarczające samo występowanie naruszenia sprawności organizmu (choroby), lecz jednocześnie naruszenie to musi powodować całkowitą lub częściową utratę zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji, nie rokując odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu.

Natomiast zgodnie z jej art. 13 przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, oraz możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było, to czy ubezpieczony J. D. jest niezdolny do pracy z ogólnego stanu zdrowia.

Pozostałe warunki do przyznania ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie stanowiły ostatecznie przedmiotu sporu między stronami.

Przedstawione w sprawie opinie biegłych sądowych nie potwierdziły stanowiska komisji lekarskiej ZUS z dnia 15 lutego 2013 r. w zakresie braku niezdolności ubezpieczonego do pracy. Podważyły tym samym podstawową przesłankę, na której oparł się pozwany wydając decyzję w dniu 20 lutego 2013 r. o odmowie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z ogólnego stanu zdrowia, od której odwołanie stanowi przedmiot niniejszego postępowania.

Sąd przyjął przedstawione opinie powołanych w sprawie biegłych za podstawę rozstrzygnięcia w sprawie, ponieważ w jego ocenie są one miarodajne, wnioski w nich wysnute logiczne i właściwe, zaś ich uzasadnienie wyczerpujące i przekonujące.

W tym miejscu zauważyć również należy, że specyfika oceny dowodu z opinii biegłych wyraża się w tym, że sfera merytoryczna opinii kontrolowana jest przez Sąd – który nie posiada wiadomości specjalnych – tylko w

zakresie zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego i wiedzy powszechnej. Kryteria oceny tego dowodu stanowią również: poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania sformułowanych w nich stanowisk oraz stopień stanowczości wyrażonych w nich ocen.

Mając na uwadze powyższe wytyczne Sąd uznał, iż bez wątpienia stanowiska biegłych wyrażone w poszczególnych opiniach przemawiają za uznaniem ubezpieczonego za częściowo okresowo niezdolnego do pracy z ogólnego stanu zdrowia z uwagi na fakt, iż mimo przebytej operacji prawy bark ubezpieczonego jest nadal niewydolny. Również lewy bark wnioskodawcy kwalifikuje się do operacji.

Ustalając okres niezdolności do pracy skarżącego Sąd oparł się na opinii biegłego neurologa, z której wynika, iż wnioskodawca rokuje poprawę zdrowia po zabiegu operacyjnym, rekonwalescencji i rehabilitacji. Wobec powyższego Sąd uznał, iż ubezpieczony jest niezdolny do pracy począwszy od 24 grudnia 2013 roku do 30 czerwca 2014 roku.

Podsumowując, z przytoczonych względów, Sąd nie znalazł podstaw do podważenia opinii biegłych sądowych i w związku z powyższym, mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego uznał, iż odwołujący się J. D. jest częściowo niezdolny do pracy od 24 grudnia 2012 roku do 30 czerwca 2014 tym samym spełnia wszystkie warunki do przyznania prawa do świadczenia rentowego .

Mając zatem powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych powyżej przepisów, Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu J. D. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od momentu złożenia wniosku o przedmiotowe świadczenie tj. od 24 grudnia 2012 roku do 30 czerwca 2014 roku , orzekając jak w punkcie 1 wyroku.

Sąd Okręgowy nie uznał odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania zaskarżonej decyzji. W ocenie Sądu w sprawie pojawiły się nowe, nieznanne dotąd pozwanemu okoliczności związane z planowanym leczeniem operacyjnym wnioskodawcy. Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 118 ust. 1 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wnioskując a contrario orzeczono jak w punkcie 2 wyroku.

SSO Monika Popielińska